

Sentenca: Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

Stečajni postupak – razrješenje stečajnog upravitelja

Zbirni podatci

Broj odluke: PŽ-563/09

Datum odluke: 17.03.2009

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Pravna podloga

Članak 27. Stečajnog zakona "Narodne novine", broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03 i 82/06.

Sentenca

Zahtjev za razrješenje stečajnog upravitelja mogu stečajnom sudu podnijeti odbor vjerovnika ili skupština vjerovnika, ali ne i pojedini stečajni vjerovnici.

Tekst

Trgovački sud u Zadru je, pobijanim rješenjem, odbacio prijedlog za razrješenje stečajnog upravitelja B.- P. m. d.d. u stečaju, Zadar, mr. B. M. kao nedopušten. Tako je odlučio jer je odredbom čl. 27. st. 2. mjerodavnog Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03 i 82/06 dalje: SZ) propisano da stečajni sudac može, po službenoj dužnosti ili na zahtjev odbora vjerovnika ili skupštine vjerovnika, razriješiti stečajnog upravitelja odnosno da navedenu ovlast više nemaju pojedini vjerovnici već to pravo mogu iskoristiti jedino putem odbora ili skupštine vjerovnika. Naime, iz sadržaja predmetnog spisa proizlazi kako podnositelji zahtjeva ne predstavljaju niti odbor vjerovnika (kojeg u ovom stečaju niti nema) niti skupštinu vjerovnika. (...)

Odlučujući o prijedlogu stečajnih vjerovnika prvostupanjski sud nije povrijedio odredbe postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP-a, na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti te je pravilno primijenio odredbu čl. 27. st. 2. mjerodavnog SZ-a („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03 i 82/06) koja glasi: „Stečajni sudac može, po službenoj dužnosti ili na zahtjev odbora vjerovnika ili skupštine vjerovnika, razriješiti stečajnog upravitelja i prije isteka rokova iz stavka 1. ovog članka ako svoju dužnost ne obavlja uspješno ili iz drugih važnih razloga. Osobito ako je imenovan u više od tri stečaja čija je vrijednost stečajne mase procijenjena na više od dva milijuna kuna i ti stečajni dužnici nastavljaju poslovanje.“

Navedena odredba primjenjuje se na temelju odredbe čl. 111. st. 2. Zakona o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 82/06, dalje: ZID SZ 06) budući da je izmijenjena odredbom čl. 16. ZID SZ-a 06, da je ZID SZ 06 stupio na snagu 30. kolovoza 2006. te da je predmetni prijedlog za razrješenje podnesen sudu 2. srpnja 2008. godine.

Iz navedene odredbe proizlazi da:

su razrješenje stečajnog upravitelja ovlašteni pod uvjetima iz tog članka zahtijevati samo odbor vjerovnika i skupština vjerovnika;

stečajni sudac na prijedlog odbora vjerovnika ili skupštine vjerovnika može razriješiti stečajnog upravitelja, ali to ne mora učiniti, čak i kad su ispunjeni uvjeti iz tog članka;

stečajni sudac, kad su ispunjeni uvjeti iz navedene odredbe, može razriješiti stečajnog upravitelja i po službenoj dužnosti, dakle na temelju neposrednog zakonskog ovlaštenja neovisno od prijedloga ili zahtjeva ovlaštenih osoba, ali mu navedena odredba ne nalaže da to mora učiniti;

je stečajnog upravitelja ovlašten pod uvjetima iz tog članka razriješiti samo stečajni sudac, što znači sudac prvostupanjskog suda. (...)

Stoga je prvostupanjski sud pravilno odbacio predmetni prijedlog za razrješenje stečajnog upravitelja kao nedopušten jer prema važećoj odredbi čl. 27. st. 2. SZ-a, pojedini stečajni vjerovnici više nisu ovlašteni predložiti stečajnom sudu razrješenje stečajnog upravitelja već to mogu učiniti jedino putem odbora ili skupštine vjerovnika. Posljedično tome su i navodi žalitelja koji se, u bitnom, odnose na postojanje razloga za razrješenje stečajnog upravitelja iz čl. 27. st. 2. SZ-a, irelevantni za ocjenu pravilnosti pobijane odluke (budući da je, neovisno o postojanju tih razloga, prijedlog za razrješenje stečajnog upravitelja kojeg su podnijeli pojedini stečajni vjerovnici nedopušten). S potonjim u vezi, međutim, samo potpunosti radi, treba dodati i da je prvostupanjski, stečajni sudac, kao (jedina) osoba kojoj je zakon dao ovlast (ali ne i dužnost) razrješenja stečajnog upravitelja u slučaju postojanja razloga iz čl. 27. st. 2. OZ-a, očito smatrao da ne postoje takvi razlozi (ili pak da oni su od tolike važnosti da bi trebalo razriješiti stečajnog upravitelja), a budući da nije iskoristio mogućnost razrješenja stečajnog upravitelja po službenoj dužnosti.